

Certain aspects concerning the relation administration-citizen in terms of access to information of public interest

Roxana DOBRIȚOIU

Lecturer Phd.

Faculty of Education Sciences and Public Management
University “Constantin Brancusi” Tg-Jiu

ABSTRACT

IN THE CONTEXT OF SUSTAINABLE DEVELOPMENT OF SOCIETY, EVERY CITIZEN IS A USER OF INFORMATION BROADLY, EXPERIENCES AND KNOWLEDGE. THE NEED FOR INFORMATION IS OTHERWISE AT ALL LEVELS, FROM POLICY MAKERS AT THE NATIONAL AND INTERNATIONAL LEVEL, AT THE LEVEL OF EACH INDIVIDUAL. ACCESS TO INFORMATION OF PUBLIC INTEREST MAY BE DEFINED AS THE ABILITY OF ANY PERSON TO OBTAIN INFORMATION IN THE POSSESSION OF STATE INSTITUTIONS. ACCESS TO INFORMATION OF PUBLIC INTEREST HAS BECOME IN RECENT YEARS ONE OF THE MOST IMPORTANT CRITERIA ACCORDING TO WHICH A CORPORATION IS CONSIDERED TO BE DEMOCRATIC. FREE ACCESS TO INFORMATION OF PUBLIC INTEREST IS THE FIRST PHASE IN THE PROCESS OF DRAFTING AND CONSULTATION-FOLLOWED-AND IMPLEMENTING PUBLIC POLICIES.

KEY-WORDS: FREE ACCESS TO INFORMATION OF PUBLIC INTEREST, CITIZEN, COMMUNICATION, INFORMATION OF THE PUBLIC, THE RIGHT OF ANY PERSON TO INFORMATION,

Pentru instituțiile publice sau autoritățile publice, comunicarea cu publicul pe care îl reprezintă și pentru care lucrează în conformitate cu reglementările legale, în vederea satisfacerii intereselor colectivităților, atât la nivel european [1], cât și la nivel național, a devenit o provocare de-a lungul timpului.

Activitatea organelor administrației publice este guvernată de o serie de reguli de conduită obligatorii, de principii, care urmăresc să asigure acesteia o utilitate socială cât mai mare. O expresie a principiului democratismului o constituie participarea membrilor societății la administrația publică, existența unei legături directe a cetățenilor cu organele administrației publice. Astfel, cetățenii sprijină administrația publică, prin semnalarea unor deficiențe în activitatea autorităților administrației publice, precum și prin propuneri concrete în vederea adoptării măsurilor necesare pentru remedierea acestora și îmbunătățirea permanentă a activității în administrația publică. [2]

În contextul unei dezvoltări durabile a societății, fiecare cetățean este un utilizator de informații în sens larg, de experiențe și cunoștințe. Nevoia de informație există de altfel la toate nivelurile, de la factorii de decizie de la nivel național și internațional la nivelul fiecărui individ.

Democrația participativă urmărește aducerea deciziilor cât mai aproape de beneficiari, care sunt informați și consultați asupra modului de gestionare a autorității și resurselor publice. Consultarea cetățenilor este principiul care ar trebui să asigure faptul că cetățenii sunt implicați în procesul de formulare a politicilor publice și în luarea deciziilor privind comunitatea, și totodată consultarea este mai ales utilă pentru a identifica prioritățile și nevoile colectivității, dar și pentru a decide și a alege între opțiunile de soluționare a unor probleme. [3] Consultarea poate fi percepută și ca o metodă care permite factorilor de

decizie să obțină o perspectivă din interiorul comunității, fără de care măsurile luate ar putea fi inadecvate la tradițiile și contextul socio-cultural. Mai mult, în condițiile în care o mare parte a deciziilor sunt considerate a fi politice și de multe ori controversate, este important ca guvernării să se implice și să se informeze despre preferințele beneficiarilor deciziilor. [4]

Principiul informării cetățenilor presupune în primul rând existența unor mecanisme prin care individul pe de o parte, să își poată cunoaște drepturile și modalitățile prin care poate beneficia de exercițiul acestora, iar pe de altă parte, să poată avea o reprezentare clară și corectă a modalității de desfășurare a mandatului reprezentanților săi, mecanisme precum liberul acces la informațiile de interes public sau transparența în actul decizional local. În al doilea rând, trebuie avut în vedere faptul că principiul informării cetățenilor presupune și un drept la informare a cetățeanului, drept ce atrage de la sine o obligație corelativă în sarcina autorităților administrației publice: obligația de a asigura informarea corectă a cetățeanului cu privire la deciziile care îl privesc direct sau la gestiunea problemelor colectivității locale. Fără o reală informare individul „nu poate să-și exercite cetățenia”. Informarea cetățenilor se constituie astfel într-un fundament al democrației locale și într-o condiție de bază pentru bună și reală administrare locală. Dezvoltarea unei „informări locale” conduce la o apropiere a cetățeanului de cei pe care i-a ales și care îi reprezintă interesele și la o atenuare a riscurilor apariției unei „monarhii locale”. O gestiune a sarcinilor și problemelor locale fundamentată pe secret trebuie astfel înlocuită cu o gestiune bazată pe transparență. [5]

Liberul acces la informațiile de interes public este prima fază în procesul de elaborare – urmat de consultare și participare - și punere în aplicare a politicilor publice. Fără informație corectă, care poate fi accesată de orice cetățean - fără discriminare - nu poate exista democrație participativă. Liberul acces la informații este unul dintre criteriile fundamentale pentru existența bunei guvernări. Conform definiției Națiunilor Unite, buna guvernare este participativă, orientată spre consens, responsabilă, transparentă, reactivă, eficientă, eficace, echitabilă, inclusivă și respectă domnia legii/statul de drept. Participarea trebuie să fie „informată și organizată. Aceasta înseamnă libertatea asocierii și exprimării pe de o parte și o societate civilă organizată, pe de cealaltă parte”. Accesul la informație trebuie să fie garantat și asigurat, precum și direct accesibil celor care sunt afectați de decizii. Toate deciziile și procesele din cadrul instituțiilor trebuie să se realizeze într-un interval rezonabil de timp. Respectarea statului de drept este o altă regulă fundamentală. Aceasta implică și respectarea drepturilor omului, precum și un sistem judecătoresc imparțial. Instituțiile trebuie să medieze diversele interese din cadrul societății, astfel încât să poată fi atins un consens cât mai larg care să respecte nevoile unui număr cât mai mare dintre membrii comunității. Mai mult, trebuie să existe o perspectivă pe termen lung care să asigure dezvoltarea sustenabilă și atingerea scopurilor propuse. Orice decizie trebuie deci să fie orientată spre consens, dar și inclusivă, adică să ia în calcul și nevoile grupurilor vulnerabile. [6]

În ceea ce privește cadrul legal ce reglementează acest domeniu al relației administrație-cetățean, există o serie de documente atât la nivel internațional, cât și la nivel național, cu aplicabilitate în materie: Declarația Universală a Drepturilor Omului: *”Orice persoană are dreptul la libertatea opiniei și a expresiei; acest drept include libertatea de a susține opinii fără nici o interferență și de a căuta, primi și răspândi informații și idei prin orice mijloace, indiferent de frontiere”*; Carta europeană a autonomiei locale [7]: *”drepturile ce revin autorităților administrației publice locale nu pot limita exercitarea principiului consultării cetățenilor”*; Constituția României: *”Dreptul persoanei de a avea acces la orice informație de interes public nu poate fi îngădit. Autoritățile publice, potrivit competențelor ce le revin, sunt obligate să asigure informarea corectă a cetățenilor asupra treburilor publice și asupra problemelor de interes personal”*; Legea administrației publice locale nr. 215/2001, republicată: *”Administrația publică în unitățile administrativ-teritoriale se organizează și funcționează în temeiul principiilor descentralizării, autonomiei locale, deconcentrării serviciilor publice, eligibilității autorităților administrației publice locale, legalității și al consultării cetățenilor în soluționarea problemelor locale de interes deosebit”*; Legea nr. 544/2001 privind liberul acces la informațiile de interes public, cu modificările și completările ulterioare: *”Accesul liber și neîngrădit al persoanei la orice informații de interes public, definite astfel prin prezenta lege, constituie unul dintre principiile fundamentale ale relațiilor dintre persoane și autoritățile publice, în conformitate cu Constituția României și cu documentele internaționale ratificate de Parlamentul României”*, Legea nr. 52/2003 privind transparența decizională în administrația publică, republicată. [8]

Dimensiunea legală sau reglementară a comunicării instituționale se referă la cadrul în care se desfășoară activitățile și procesele comunicaționale ale administrației, în concret fiind vorba de obligații instituite de normele juridice. În raport cu complexitatea activităților prin care se realizează comunicarea instituțiilor administrației publice, apreciem că îndeplinirea obligațiilor legale de comunicare instituite în sarcina autorităților determină activități minimale de comunicare. [9]

Accesul la informația de interes public poate fi definit drept posibilitatea oricărei persoane de a obține informații aflate în posesia instituțiilor statului. Accesul la informația de interes public a devenit în ultimii ani unul din criteriile cele mai importante în funcție de care o societate este sau nu considerată democratică. Indiferent de variantele terminologice diverse prin care este exprimat (“libertate de informare”, “transparență administrativă”, “guvernare deschisă”), accesul la informația de interes public este acum parte dintr-un acquis democratic pe care orice țară care pretinde că deține o guvernare responsabilă îl aplică într-o măsură cât mai mare. Instituțiile publice, în ansamblul lor, generează, administrează și stochează o cantitate impresionantă de informații. Aceste informații pot privi fundamentarea unor decizii (statistici, studii de fezabilitate etc), procesul de luare a deciziilor, conținutul însuși al deciziilor, implementarea și efectele actului decizional. [10] În mod tradițional, instituțiile publice au avut și încă mai au tendința de a ascunde o bună parte a acestui corp masiv de informații, invocând rațiuni de stat și, cel mai adesea, rațiuni de siguranță națională. Există importante rațiuni de principiu pentru care accesul la informație este important într-o societate:

- Informația este un prim element pe care îl presupune cunoașterea.
- Informația este un ingredient esențial al formării atitudinilor care susțin sau inhibă schimbarea într-o societate.
- Informația este necesară grupurilor active pentru a le permite să se angajeze în dezbateri deschise cu autoritățile publice pe teme care afectează interesele lor sau ale unor categorii mai largi.
- Accesul la informație reduce dezechilibrul de putere dintre guvernanți și guvernați.
- Accesul la informație impune constrângeri asupra comportamentului birocratic, descurajând, într-o anumită măsură, ineficiența, abuzurile și corupția din instituțiile publice. [11]

Cu privire la mijloacele de comunicare (în general, cât și pentru accesul la informații de interes public) există opinia conform căreia sunt unul dintre elementele constitutive ale procesului de comunicare și presupun intermedierea dintre cel care informează (emițătorul) și cel care receptează informația (receptorul) sau parcurgerea unui drum de către mesaj de la emițător la receptor. Mijloacele de comunicare pot fi atât formale, cât și informale. Mijloacele formale de comunicare se regăsesc în comunicarea organizată pe structuri ierarhice, de exemplu în cadrul unei instituții (organizații), iar cele informale apar de multe ori sub forma ideilor sau opiniilor. [12]

Accesul liber și neîngrădit al oricărei persoane din România la informațiile de interes public, definite prin Legea nr. 544/2001, trebuie să constituie baza relațiilor dintre persoane și autoritățile publice.

Configurația normativă a acestui drept fundamental presupune libertatea informării oricărei persoane prin instituirea posibilității accesului neîngrădit într-un domeniu aparte, al informațiilor de interes public. Accesul liber la informațiile de interes public presupune posibilitatea de a intra într-un cadru preexistent în urma exercitării unei alegeri voluntare și conștiente ce ține de esența noțiunii înseși de libertate, acest cadru specific fiind reprezentat de cadrul informațiilor de interes public. [13]

Potrivit art. 1 din Legea nr. 544/2001 privind liberul acces la informațiile de interes public ”Accesul liber și neîngrădit al persoanei la orice informații de interes public, definite astfel prin prezenta lege, constituie unul dintre principiile fundamentale ale relațiilor dintre persoane și autoritățile publice, în conformitate cu Constituția României și cu documentele internaționale ratificate de Parlamentul României”, iar prin art. 2 lit. (b) și (c): ”prin informație de interes public se înțelege orice informație care privește activitățile sau rezultă din activitățile unei autorități publice sau instituții publice, indiferent de suportul ori de forma sau de modul de exprimare a informației; prin informație cu privire la datele personale se înțelege orice informație privind o persoană fizică identificată sau identificabilă.”

Prin adoptarea acestei legi s-a oferit cetățenilor României, certitudinea asigurării și respectării de către stat a dreptului de a fi informați cu privire la activitățile și atribuțiile instituțiilor sau autorităților publice, acest drept la informare fiind asigurat și de procesul democratic prin care cetățenii își aleg

reprezentanții în forurile legislative și administrative ale țării. Cea mai mare parte dintre măsurile prin care cetățenilor li s-a permis accesul la informațiile publice sunt rezultatul direct al cererii publice direcționată spre o mai mare responsabilizare a actului de guvernare. Adoptarea acestor măsuri exprimă refuzul cetățenilor de a mai accepta decizii și politici publice în spatele ușilor închise sau guvernarea prin declarații, adică acel tip de guvernare în care deciziile sunt luate în absența consultărilor publice. [14]

Dreptul oricărei persoane la informație are trei dimensiuni[15]:

- dreptul de a fi informat, din oficiu, de către instituțiile sau autoritățile publice cu privire la aspecte importante ale funcționării acestora;
- dreptul de a cere informații;
- dreptul de a fi informat de către mass media cu privire la diverse aspecte importante din sfera publică. Toate aceste aspecte sunt stipulate de legea fundamentală, iar existența, cunoașterea, respectarea și conștientizarea lor constituie elemente de bază pentru asigurarea transparenței procesului de guvernare.

Legea nr. 544/2001 privind liberul acces la informațiile de interes public stabilește procedura detaliată și termenul în care autoritățile trebuie să răspundă la cererile de informații. Caracteristica informațiilor din oficiu este aceea că ele trebuie să fie disponibile chiar înainte ca o cerere de informare să fie formulată, de obicei, la departamentul de relații publice. Astfel, potrivit art. 5 alin. (1) din Legea nr. 544/2001 privind liberul acces la informațiile de interes public: ”Fiecare autoritate sau instituție publică are obligatia să comunice din oficiu următoarele informații de interes public:

- a) actele normative care reglementează organizarea și funcționarea autorității sau instituției publice;
- b) structura organizatorică, atribuțiile departamentelor, programul de funcționare, programul de audiențe al autorității sau instituției publice;
- c) numele și prenumele persoanelor din conducerea autorității sau a instituției publice și ale funcționarului responsabil cu difuzarea informațiilor publice;
- d) coordonatele de contact ale autorității sau instituției publice, respectiv: denumirea, sediul, numerele de telefon, fax, adresa de e-mail și adresa paginii de Internet;
- e) sursele financiare, bugetul și bilanțul contabil;
- f) programele și strategiile proprii;
- g) lista cuprinzând documentele de interes public;
- h) lista cuprinzând categoriile de documente produse și/sau gestionate, potrivit legii;
- i) modalitățile de contestare a deciziei autorității sau a instituției publice în situația în care persoana se consideră vătămată în privința dreptului de acces la informațiile de interes public solicitate”. Alin. (2) al art. 5 din lege prevede că ”autoritățile și instituțiile publice au obligatia să publice și să actualizeze anual un buletin informativ care va cuprinde informațiile prevăzute la alin. (1)” iar potrivit alin. (3) al art. 5 din lege ”autoritățile publice sunt obligate să dea din oficiu publicității un raport periodic de activitate, cel puțin anual, care va fi publicat în Monitorul Oficial al României, Partea a III-a”.

Potrivit art. 6 din Legea nr. 544/2001 privind liberul acces la informațiile de interes public ”orice persoană are dreptul să solicite și să obțină de la autoritățile și instituțiile publice, în condițiile prezentei legi, informațiile de interes public. Autoritățile și instituțiile publice sunt obligate să asigure persoanelor, la cererea acestora, informațiile de interes public solicitate în scris sau verbal. Solicitarea în scris a informațiilor de interes public cuprinde următoarele elemente: a) autoritatea sau instituția publică la care se adresează cererea; b) informația solicitată, astfel încât să permită autorității sau instituției publice identificarea informației de interes public; c) numele, prenumele și semnătura solicitantului, precum și adresa la care se solicită primirea răspunsului.”

Art. 7 din lege prevede termenul în care autoritățile publice sunt obligate să răspundă solicitărilor de informații venite din partea cetățenilor, respectiv ”autoritățile și instituțiile publice au obligatia să răspundă în scris la solicitarea informațiilor de interes public în termen de 10 zile sau, după caz, în cel mult 30 de zile de la înregistrarea solicitării, în funcție de dificultatea, complexitatea, volumul lucrărilor documentare și de urgența solicitării. În cazul în care durata necesară pentru identificarea și difuzarea informației solicitate depășește 10 zile, răspunsul va fi comunicat solicitantului în maximum 30 de zile, cu

condiția înștiințării acestuia în scris despre acest fapt în termen de 10 zile. Refuzul comunicării informațiilor solicitate se motivează și se comunică în termen de 5 zile de la primirea petițiilor. Solicitarea și obținerea informațiilor de interes public se pot realiza, dacă sunt întrunite condițiile tehnice necesare, și în format electronic”.

Potrivit art. 12 din Legea nr. 544/2001 privind liberul acces la informațiile de interes public se exceptează de la accesul liber al cetățenilor următoarele informații:

a) informațiile din domeniul apărării naționale, siguranței și ordinii publice, dacă fac parte din categoriile informațiilor clasificate, potrivit legii;

b) informațiile privind deliberările autorităților, precum și cele care privesc interesele economice și politice ale României, dacă fac parte din categoria informațiilor clasificate, potrivit legii;

c) informațiile privind activitățile comerciale sau financiare, dacă publicitatea acestora aduce atingere dreptului de proprietate intelectuală ori industrială, precum și principiului concurenței loiale, potrivit legii;

d) informațiile cu privire la datele personale, potrivit legii;

e) informațiile privind procedura în timpul anchetei penale sau disciplinare, dacă se periclitează rezultatul anchetei, se dezvăluie surse confidențiale ori se pun în pericol viața, integritatea corporală, sănătatea unei persoane în urma anchetei efectuate sau în curs de desfășurare;

f) informațiile privind procedurile judiciare, dacă publicitatea acestora aduce atingere asigurării unui proces echitabil ori interesului legitim al oricăreia dintre părțile implicate în proces;

g) informațiile a căror publicare prejudiciază măsurile de protecție a tinerilor.

Legea 544/2001 prevede două situații (art. 13 și art. 14) în care informații exceptate de la accesul liber trebuie facute publice:

- Informațiile care favorizează sau ascund încălcarea legii de către o autoritate sau o instituție publică nu pot fi incluse în categoria informațiilor clasificate și constituie informații de interes public;

- Informațiile cu privire la datele personale ale cetățeanului pot deveni informații de interes public numai în măsura în care afectează capacitatea de exercitare a unei funcții publice. [16]

Informațiile pot fi solicitate verbal sau în scris, de la orice instituție / autoritate publică și de către orice persoană. Potrivit art. 8 alin. (1), (2) și (3) din Legea 544/2001, ”solicitățile verbale adresate funcționarilor din cadrul compartimentelor de informare și relații publice creează pentru aceștia obligația de precizare a condițiilor și formelor în care are loc accesul la informațiile de interes public. Acești funcționari, dacă este posibil, pot furniza pe loc informațiile solicitate. În situațiile în care informațiile solicitate nu sunt disponibile pe loc, persoana trebuie îndrumată să solicite în scris informația de interes public, urmând ca cererea să îi fie rezolvată în termenele legale. Autoritățile administrației publice sunt obligate să comunice informațiile de interes public solicitate verbal în cadrul unui program minim stabilit anterior de către conducerea acestora și afișat la sediul acesteia, program care se va desfășura în mod obligatoriu în timpul funcționării instituției, incluzând și o zi pe săptămână, după programul de funcționare.”

Pentru cazurile în care un funcționar al unei instituții/ autorități publice refuză, tacit sau explicit, să furnizeze informația care i-a fost solicitată (fără a avea un temei legal pentru acest refuz), legea accesului la informație prevede o serie de sancțiuni. Persoana căreia i se neagă în mod nejustificat dreptul de acces la informația de interes public are la dispoziție mai multe posibilități de reacție[17]:

1. Astfel, prima modalitate este depunerea unei plângeri administrative la conducătorul instituției / autorității respective, în termen de cel mult 30 de zile de la luarea la cunoștință a refuzului. De cele mai multe ori, refuzul de a furniza o informație răspunde unei solicitări verbale și nu se face în scris. Dacă există documente care să dovedească refuzul, o copie a acestora se anexează reclamației. Reclamația trebuie urmată de o cercetare administrativă, pentru a se stabili dacă este întemeiată sau nu. Dacă se consideră că reclamantul are dreptate, acesta va primi în termen de 15 zile un răspuns ce va conține informația solicitată și menționarea sancțiunilor aplicate funcționarului reclamat.

2. O alta modalitate specifică situațiilor în care o persoană se consideră vătămată în drepturile sale recunoscute legal, este înaintarea unei plângeri în instanță. Aceasta se poate depune numai după expirarea unui termen de răspuns de 30 de zile de la depunerea plângerii administrative. În acest termen de 30 de zile trebuie ca instituția căreia i s-a adresat plângerea administrativă să nu fi răspuns la aceasta sau pentul să

considerare că răspunsul primit este neîntemeiat. Instanța poate dispune furnizarea informațiilor de interes public solicitate și plata unor daune morale și / sau patrimoniale

3. O a treia modalitate de acțiune a cetățeanului cărui i se refuză accesul la informații de interes public constă în sesizarea instituției Avocatul Poporului, care are ca obiect de activitate tocmai cazurile de încălcare a unor drepturi și libertăți de către instituțiile administrației publice. Sesizarea adresată Avocatului Poporului trebuie semnată de petiționar și va cuprinde următoarele: numele și prenumele petiționarului; domiciliul, inclusiv adresa exactă unde poate fi găsit; prezentarea succintă și clară a drepturilor sau libertăților încălcate; autoritatea administrativă sau funcționarul public în cauză; descrierea faptelor invocate, prin care i s-au încălcat drepturile; dovada întârzierii sau refuzului autorității administrative de a soluționa legal cererea, în termenul prevăzut; mențiunea obligatorie dacă cererea face obiectul unei cauze aflate pe rolul unei instanțe judecătorești sau dacă a format obiectul unei judecăți; autoritățile publice care au fost sesizate anterior; orice alte acte care pot susține cererea.

Informația este „oxigenul democrației”, iar democrația ar fi de neconceput fără accesul liber al publicului la informații. Lipsa transparenței în viața politică și în actul de guvernare reprezintă unul dintre obstacolele cele mai greu de depășit către o societate democratică, în care cetățenii să aibă încredere în oamenii politici și în guvernanți. De aceea, accesul neîngrădit al cetățenilor la informația de interes public și participarea lor la luarea deciziilor sunt considerate două dintre premisele cele mai importante ale unei guvernări democratice și responsabile. [18]

Potrivit Raportului anual de activitate pe anul 2015 publicat pe site-ul Primăriei Municipiului Tg-Jiu, în privința accesului la informațiile de interes public, prevăzut de Legea nr. 544/2001, principalele aspecte sunt următoarele: a) numărul total de solicitări de informații de interes public - 70; b) numărul de solicitări rezolvate favorabil - 65; c) numărul de solicitări rezolvate nefavorabil - 2; d) numărul de solicitări redirecționate - 3; e) numărul de solicitări adresate - 70; - din care 39 pe suport de hârtie și 31 pe suport electronic; f) numărul de solicitări adresate de persoane fizice - 37; g) numărul de solicitări adresate de persoane juridice - 33; h) numărul de reclamații administrative - 4; - rezolvate în favoarea instituției - 4; i) numărul de plângeri în instanță - 1; - rezolvate în favoarea instituției - 1 [19]. Potrivit Raportului anual de activitate pe anul 2014 publicat pe site-ul Primăriei Municipiului Tg-Jiu, în privința accesului la informațiile de interes public, prevăzut de Legea nr. 544/2001, principalele aspecte sunt următoarele: a) numărul total de solicitări de informații de interes public - 51; b) numărul de solicitări rezolvate favorabil - 51; c) numărul de solicitări rezolvate nefavorabil - 0; d) numărul de solicitări redirecționate - 0; e) numărul de solicitări adresate - 51, din care 37 pe suport de hârtie și 14 pe suport electronic; f) numărul de solicitări adresate de persoane fizice - 30; g) numărul de solicitări adresate de persoane juridice - 21 h) numărul de reclamații administrative - 0; i) numărul de plângeri în instanță - 0. [20]. La Primăria Municipiului Târgu-Jiu activitatea de soluționare a petițiilor se desfășoară prin Centrul pentru Informarea Cetățenilor, la termenele prevăzute de Ordonanța Guvernului nr. 27/2002 privind reglementarea activității de soluționare a petițiilor, cu modificările și completările ulterioare și de Legea nr. 544/2001 privind liberul acces la informațiile de interes public. Se constată, astfel, că dinamica solicitărilor publice este crescătoare, având în vedere solicitările cetățenilor din anul 2014 și anul 2015, potrivit datelor menționate în cele două rapoarte anuale de activitate, publicate pe site-ul instituției.

Comunicarea este astfel un mijloc care ajută administrația să informeze publicul în legătură cu drepturile și obligațiile sale. Comunicarea este întotdeauna un drum cu două sensuri, care înseamnă interacțiune: a trimite și a primi mesaje, a vorbi și a asculta, a scrie și a citi. Oricine lucrează în administrația publică are în față provocarea de a avea abilitățile de bază în comunicare, pentru ca cetățenii să aibă acces la informațiile de interes public și să își cunoască drepturile și îndatoririle, iar accesul la informațiile de interes public și transparența decizională reprezintă două dintre cele mai importante elemente ale unei democrații funcționale. [21]

Având în vedere importanța acestor aspecte din domeniul administrativ, la nivelul instituțiilor sau autorităților publice trebuie permanent să se urmărească: creșterea responsabilității funcționarilor publici din administrația locală cu privire la asigurarea unui acces adecvat al cetățenilor la informațiile publice; necesitatea creării condițiilor pentru un tratament egal pentru cetățeni cu privire la furnizarea informațiilor de interes public; implicarea responsabilă a funcționarilor; respectarea obligației instituțiilor sau

autorităților publice de a răspunde prompt, conform prevederilor legale, solicitărilor de informații venite din partea cetățenilor. Principiul informării cetățenilor constituie un principiu fundamental în desfășurarea activității autorităților administrației publice din România în general, și în ceea ce privește activitatea organelor administrației publice locale, în special, având în vedere accesul cetățenilor la informațiile de interes public, în conformitate cu prevederile legale.

References:

- [1] Ina Raluca Tomescu, *Strategia Uniunii Europene pentru punerea în aplicare efectivă a Cartei drepturilor fundamentale*, Analele Universității „Constantin Brâncuși” Tg-Jiu, seria Litere și Științe Sociale, nr. 2/2012, pp. 80-92.
- [2] Dumitru Brezoianu, Mariana Oprican, *Administrația publică în România*, Editura C.H. Beck, București, 2008, p.12, 17-18
- [3] Popescu Olivia, Changing leaders in the context of organizational change, Communication, Context, Interdisciplinarity - 3rd Edition, ISSN: 2069 – 3389 Edited by: The Alpha Institute for Multicultural Studies Published by: "Petru Maior" University Press, Tîrgu-Mureș, 2014 Vol. 3/2014, pag. 743-747, ISSN 2069 – 3389
- [4] Mădălina Voican, *Principiile cadru ale administrației publice locale*, Editura Universul Juridic, București, 2008, p. 174-175
- [5] George Gîrleşteanu, *Principiul informării cetățenilor*, articol online, p. 99, <http://drept.ucv.ro/R SJ/images/articole/2008/R SJ3/10Girlesteanu.pdf>
- [6]<http://www.apd.ro/wp-content/uploads/2015/07/Manualul-de-proceduri-cos-SMIS-40366.pdf> , p. 34-35
- [7] Ina Raluca Tomescu, *Uniunea Europeană – spațiu de libertate, securitate și justiție*, în volumul „Securitate și apărare”, Editura Universității Naționale de Apărare ”Carol I”, București, 2010, pp. 818-823.
- [8] Mădălina Voican, op.cit. , p. 177
- [9] Ana Elena Ranta, *Accesul la informațiile de interes public – obligație legală în sarcina autorităților administrației publice. Studiu de caz privind gradul de accesibilitate al informațiilor de interes public comunicate din oficiu*, Revista Transilvană de Științe Administrative 2(35)/2014, p. 100
- [10] Popescu Oliva Roxana, Decision making process during organizational change in Romanian companies, Globalization and intercultural dialogue: multidisciplinary perspectives / ed.: Iulian Boldea - Tîrgu-Mureș: Arhipelag XXI, 2014, vol. I/2014, pag. 338-343, ISBN 978 – 606 – 93691 - 3 – 5.
- [11] Victor Alistar, *Etică și transparență în administrația publică*, București, p. 33, curs online, <http://documents.tips/documents/suport-curs-etica-si-transparenta.html>
- [12] Ana Elena Ranta, *Accesul la informațiile de interes public – obligație legală în sarcina autorităților administrației publice. Studiu de caz privind gradul de accesibilitate al informațiilor de interes public comunicate din oficiu*, Revista Transilvană de Științe Administrative 2(35)/2014, p. 104
- [13] George Gîrleşteanu, *Principiul informării cetățenilor*, articol online, p. 100-101, <http://drept.ucv.ro/R SJ/images/articole/2008/R SJ3/10Girlesteanu.pdf>
- [14] Luminița Gabriela Popescu, *Comunicarea în administrația publică*, Editura Economică, București, 2007, p. 288-289
- [15] Luminița Gabriela Popescu, op.cit., p. 289
- [16] Victor Alistar, *Etică și transparență în administrația publică*, București, p. 39, curs online, <http://documents.tips/documents/suport-curs-etica-si-transparenta.html>
- [17] Victor Alistar, op.cit., p. 42-43, curs online, <http://documents.tips/documents/suport-curs-etica-si-transparenta.html>
- [18]<http://www.aafdutm.ro/revista/anul-ii/administratia-publica-si-cetateanul-transpunerea-procedurilor-de-transparenta-decizionala-in-administratia-publica/>

[19][http://www.targujiu.ro/portal/gorj/tgjiu/portal.nsf/All/99DA63F6FF9DB640422575C200493DD2/\\$FILE/Raportul%20primarului%202015.pdf](http://www.targujiu.ro/portal/gorj/tgjiu/portal.nsf/All/99DA63F6FF9DB640422575C200493DD2/$FILE/Raportul%20primarului%202015.pdf) , p. 31

[20][http://www.targujiu.ro/portal/gorj/tgjiu/portal.nsf/All/99DA63F6FF9DB640422575C200493DD2/\\$FILE/Raport%20primar%202014%20web.pdf](http://www.targujiu.ro/portal/gorj/tgjiu/portal.nsf/All/99DA63F6FF9DB640422575C200493DD2/$FILE/Raport%20primar%202014%20web.pdf), p.33

[21] Luminița Gabriela Popescu, op.cit., p. 282-283.